

Kantu Poteo Etxekoia

Etxean igaro behar dugun une hau luzatzen ari da, eta animoa ez daigun jaitsi, **ostiralean, hilak 17**, Kantatzera animatzen zaituztegu Gabiritik zuzenean. Gabiriko herriari egingo diogun kontzertu-ekarpen txiki hau internetez ere eskainiko degu zuzenen, nahi duen orok bere egin dezan eta une zail hauetan elkarren babesa eta gure barne indarra senti ditzagun.

Joan zaizkigunen eta hemen jarraitzen dugunon omenez; gure artean izan ezin ditugun horien omenez. **20:30ean hasiko gara kantuan**, abesti zerrenda irudian duzue... prestatu zuen poteoa, zuen instrumentuak eta kanta dezagun guztiok batera!

Emanaldia lotura honetan jarraitu ahal izango da: <https://youtu.be/9ob1M6-a3MQ>

Kantatzen duen herria ez baita inoiz hilko!!

Egun sentia

(Benito Lertxundi)

Eguzkiaren argia
leihopetik sartzean
pozez eta alaitasunez
esnatuko gera
txorien abestiekin
alaitutako eguna
gizonen gorrotoakin
hondatuko da eguna.

**Ibiliko gera
alkarri kalte eginaz
ustez lagunik handienak
aurrez ondo hitz egina.
Batzuen izerdiarekin
besteek diru egina
egia esan duena
giltzapera eramana.**

Gauza horiek ikusteko
nola esnatzen gera
gauza horiek egiteko
nola jaikitzen gera
Txoriek alaitutako
eguna hondatzeko
hobe genduke ez esnatu
eta bertan gelditu lotan.

Ibiliko gera...

Aberriaren mugak

(Txomin Artola)

Nire aberria lurra bezain zaharra da
baina ez da lurra bakarrik
haizeak bezala inguratzen nau eta
lotzen, askatzen nauelarik.

Nire aberria suaren antzekoa da
beti bera, berria beti
epeltzen nau kanpoan hotz dagoenean
ta erretzen ere badaki.

**Aberriaren mugak, euskararenak
gure baitan daude gehienak
euskara zabalduaz lau haizeetara
zabalago egiten gara.**

Nire aberria harrizko herria da
hitzezkoa eta hitzekoa
altzairuzko txakolin, ardo zurezkoa
eta hondar anonimoa.

Nire aberria burdin bihurria da
oroimenean arindua
itsaslaminen baten herdoilezko kantu
etorkizunez fosildua.

Baldorba

(Benito Lertxundi)

Ezkil gabeko elizen
eremu emankorra,
giza murzuriko
zure ardientzat.

Oi Baldorba!
eguzki eta haize idor,
mahats-ardo ibai,
galburuarena.

Lur gorri, harri landu,
mailu eta xixelaren kantu.
gitarrazko alakiketan,
Armeniako kanun ahots urratuan.

Oi Baldorba!
esazu nor zen bidetik
baztertu zintuen madarikatua!

Zure irriño erromanikoa
erdi izoztu eta leloturik
utzi zuen madarikatuaren
izena nahi dut.

Oi Baldorba!
esazu nor zen bidetik
baztertu zintuen madarikatua!

Oi Baldorba!
zutaz oroit eta
zuri nagozu.

Kantu bat laburra da eta
pentsa zuk,
esaten ez dizudan hartaz.

Oi Baldorba!
esazu nor zen bidetik
baztertu zintuen
madarikatua.

Martxa baten lehen notak

(Mikel Laboa)

Eguzkiak urtzen du goian
gailurretako elurra
uharka da jausten ibarrera
geldigaitza den oldarra.

Gure baitan datza eguzkia
illuna eta izotza
urratu dezakeen argia
urtuko duen bihotza.

Bihotza bezain bero zabalik
besoak eta eskuak
gorririk ikus dezagun egia
argiz beterik burua.

Batek gose diraueno
ez gara gu asetuko
bat iño loturik deino
ez gara libre izango.

Bakoitzak urraturik berea
denon artean geurea
Eten gabe gabiltza zabaltzen
gilzatasunari bidea.

Iñor ez iñor menpekorikan
nor bere buruan jabe
herri guztiok bat eginikan
ez gabiltz gerorik gabe.

Batek gose diraueno
ez gara gu asetuko
bat iño loturik deino
ez gara libre izango.

Eguzkiak urtzen du goian
gailurretako elurra
uharka da jausten ibarrera
geldigaitza den oldarra.

Badira hiru aste

(Mikel Urdangarin)

Iskin hontatik idazten dizut
azken aldian bezala
egia da bai sasoi honetan
hotza egiten duela
neska gazte bat ezagutu dut
hiru aste badirela
esango nuke bere begiek
erraz sorgindu nautela

Azken bidai hau ez duzu izan
etxe ondotik ihesa
nigandik hurrun aurkitu arren
hara itzultzeko ametsa
zuekin beti oroitzen banaiz
ahaztu naizenik ez pentsa
sentimenduak esaten baina
ez da hain gauza erreza

Orain goizean gozik hartzen dut
mendebalderako tren
harrizko zoru ahaztuetan
biderik eta zaharrena
bizitzak sarri erakusten du
badena eta ez dena
inoiz latz hartu banindu ere
gaur gozo hartu nauena

Lantzean baina, egun luzeetan
bihotza egoten da triste
agindutako promesa hura
ezin kunplidu nezake
"loriak udan" kantatzen baitut
inoiz gutxitan ez uste
letrak ez ditut oraindik ahaztu
akordatzen naiz hainbeste

Xalbadorren Heriotzean

(Xabier Lete)

Adiskide bat bazen
orotan bihotz bera
poesiaren hegoek
sentimenduzko bertsoek
antzaldatzen zutena.
plazetako kantari
bakardadez josia
hitzen lihoa iruten
bere barnean irauten
oinazez ikasia...ikasia.

Nun hago, zein larretan
Urepeleko artzaina
mendi hegaletan gora
oroitzapen den gerora
ihesetan joan hintzana. (bis)

Hesia urraturik
libratu huen kanta
lotura guztietatik
gorputzaren mugetatik
aske sentitu nahirik.
Azken hatsa huela
bertsorik sakonena
inoiz esan ezin diren
estalitako egien
oihurik bortitzena... bortitzena.

Nun hago, ... (bis)

Mendian Gora

(Imanol Lartzabal)

1.- Mendian gora haritza,
ahuntzak haitzean dabilta,
itsasoaren arimak dakar
ur gainean bitsa.

Kantatu nahi dut bizitza
usteltzen ez bazait hitza,
mundua dantzan jarriko nuke
Jainkoa banintza. (bis)

2.- Euskal Herriko tristura,
soineko beltzen joskura
txori negartiz bete da eta
umorez hustu da.

Emaidazue freskura
ura eskutik eskura
izarren salda urdina edanda
bizi naiz gustura. (bis)

3.- Euskal Herriko poeta
kanposantuko tronpeta
hil kanpaiari tiraka eta
Hutsari kolpeka.

Argitu ezak kopeta
penak heuretzat gordeta
goizero sortuz bizitza ere
hortxe zegok eta. (bis)

4.- Mundua ez da beti jai,
inoiz tristea ere bai,
baina badira mila motibo
kantatzeko alai.

Bestela datozen penei
ez diet surik bota nahi,
ni hiltzen naizen gauean behintzat
egizue lo lasai. (bis)

Itsasoari begira

(Benito Lertxundi)

1.- Zazpi mendeko gauean gaude.
Gure lore eta sasi,
irrintzi, oihu, ele eta ulu,
marmario eta garrasi,
haize enbata, brisa, galerna,
gaur garbi, bihar nahasi,
xake taularen zuri beltzetan
arrats gozo egun gazi.
Ai itsasorik ez bageneuka
zeri so negarrez hasi.

2.- Gure zuhaitza landatu dugu
amildegi muturrean,
adarrak dauzka ertzetik haruntz;
sustraiak, berriz, lurrean,
bihotz hesteak estu helduaz
esku baten ahurrean.
Bertso berriak jartzera noa
bere indar laburrean,
nola malko bat isuritzen den
itsasoaren aurrean.

3.- Nola haizea, ur azalean
Eguzkiaren irteran.
Nola kaioak zorabioan
Itsas enbata bezperan.
Pentsatzen nago gure ere berdin
Ibiltzen ez ote garan
Susmoa daukat gure, patoa
Itsasoa ez ote den.
Libre ta zabal dugu aurrean
Baina ezin dugu edan.

4.- Heldu herria sustraietatik,
tira eta gora jaso.
Jarri kantauri aurrean eta
mantendu zutik hari so.
Ispilu hortan ikus gaitezen
herriz herri, auzoz auzo.
Zauriak gatzez itxi ditzagun,
malkoak urez eraso.
Libre ta zabal irla txiki
salbatuko da akaso.

5.- Azken arnasa eman nahi nuke,
eguna hiltzen ari da.
Azken arnasa eman nahi nuke,
bertsoak entzuten dira.
Azken arnasa eman nahi nuke,
kantari nator herrira.
Azken arnasa ematen degu
eguzkitik eguzkira.
Azken arnasa eman nahi nuke,
itsasoari begira.

Lau Teilatu

(Itoitz)

Hemen gaude
ta poztutzen naiz
ta ziur, zure aita ere bai
ta zer, ondo... zelan dijoa
zure bufanda txuria.

Lau teilatu gainean
ilargia erdian eta zu
goruntz begira
zure keia eskuetan
putzara batekin... putz!
neregana etorriko da
ta berriz izango gara
zoriontsu
edozein herriko jaietan.

Goxo goxo
kanta egin nazu
Benitoren Maria Solt
ez negarrik egin
txuri zaude ta malkoak
zure kolorea kentzen dute.

Lau teilatu...

Felix felix bihar
berriz egongo gera
txanpain apur batekin
diru gabe baina
izarrak gurekin daude
piano baten soinuaz.

Lau teilatu...

Nere amak baleki

(Joxe Mari Iparragirre)

Zibillak esan naute
biziro egoki
Tolosan biar dala
gauza erabaki
Zibillak esan naute
biziro egoki
Tolosan biar dala
gauza erabaki
giltzapian sartu naute
poliki poliki
negar egingo luke
nere amak baleki.

Jesus tribunalian
zutenian sartu
etzion Pilatosek
kulparik billatu.

Jesus tribunalian
zutenian sartu
etzion Pilatosek
kulparik billatu.

Neri ere arkitu ez
dirate barkatu
zergatik ez dituzte
eskubak garbitu.

Neri ere arkitu ez
dirate barkatu
zergatik ez dituzte
eskubak garbitu.

Kartzelatik aterata
fiskalen etxera
abisatu ziraten
juateko beriala
Kartzelatik aterata
fiskalen etxera
abisatu ziraten
juateko beriala
ez etortzeko geiago
probintzi onetara
orduan artu nuan
Santander aldera.
ez etortzeko geiago
probintzi onetara
orduan artu nuan
Santander aldera

Amaren besoetan

(Sorotan Bele)

Oinez zelai berdean itsaso bazterrean
gailurrak ditut maite eta kresal usaina.
Itsas bazterreko ur gazi bustietan
garbitzen dut arima ametsez betea.

Euskal herri osoko mendi guztietan
etxean aurkitzen naiz, amaren besoetan.
Lurrean etzanda goruntz begira
ni ohartzen naiz zu maite zaitudala.

Txoriak txori

(Mikel Laboa)

Hegoak ebaki banizkio
neria izango zen,
ez zuen alde egingo.

Baina, honela
ez zen gehiago txoria izango
eta nik...
txoria nuen maite.

La, la, lara, la, lara, la ...

Marinelaren bakardadea

(Mikel Markez)

Hogei urte alde egiten
gurasoekin ez ongi,
bizinahia baina lotura
burua oraindik duzu argi.

Marinela izan nahi eta
amets hori beti buruan,
buruan bakarrik balitz
baita ere bihotz barruan.

Hogeita bat urte eskasekin
bete zenuen zure ametsa
zazpi itsasoak zeharkatuz
handituaz bizi nahia

Mila emakumeren gorputza
sarritan izan duzu
baina ez duzu hauetako baten
arima inoiz ezagutu.

Hirurogei urte konplitu
jadanik zaude trakets,
indarrak galdu dituzu eta
itsasoa uzteko prest.

Zahartzaroarekin batera
ideiak dira aldatu
eta mundua zure inguruan
egin zaizu ezkutatu.

Portuan utzitakoaz
gaur sentitzen duzu pena
lurrak bai baititu hainbat gauza
itsasoak ez duena.

Itsasoa zen zure maitale,
lurrean arrotz zera
ezin inori pena hau kontatu
ta itsasoa ezin maita.

Gogoaren baitan (Anje Duhalde)

Erabaki nuen, tinko ta fermuki,
Es zitzaidala gertatuko,
Maitasun saretan es nintzela berriz
Uste gabeen eroriko.

Bi begi izpitxu, irripar ezti bat
Izan dira nere galtzaile,
Geroztik hor nabil arantzetan dantzan,
Ezinezko amets sortzaile.

Urresko txanpon bat eman gogo nuke
Sorgin bat bilaka banedi,
Ezina egikor aldatzeko aina
Gezurra bihurtzeko egi.

Zer den ona edo zer ote den txarra
Jakin beharko nukelarik
Sumendi gainean erretzen ari naiz
Ba al dago irtenbiderik ?

Zu hor zaude, dantzan, jauzitan,
Zer debru bada pasatzen zait gogoaren baitan.(bis)

Geroak zer dakar, ez dut pentsatu nahi,
Uneak nahi ditut bizi.
Lau egun dira ta bi omen lanotsu
Galtzera ez ditut nahi utzi.

Hitzaren jokoan, itxura emanez,
Gorde nahiko nuke dena.
Biluzia nauzu izan zarelako,
Egoera hunen sormaena.

Azken Dantza

(Pantxoa eta Peio)

Azken, dantza hau,
maitia, zurekin...
Nahi zinduzket
ereman nerekin...
Baina, gaurko xedia
ezin daike betia!...
Badakit, nik ere,
bihar dela joaitia!...

Bego pena hau!
Itzuliren naiz
Bai! Berriz Euskal Herrirat!
Bego urte hau!
Etorriko naiz
betikotz zure ondorat!...

Azken dantza hau,
ez da sekulako...
Zin egin dut,
zin egin betiko,
hemen, gure lurrean
bizi behar dutala!
Hori ez bada,
hil hotz jar nadila!...